

ZVEZA SLOVENSKIH KLUBOV

VESTNIK MELBOURNE

FEDERATION OF SLOVENIAN CLUBS

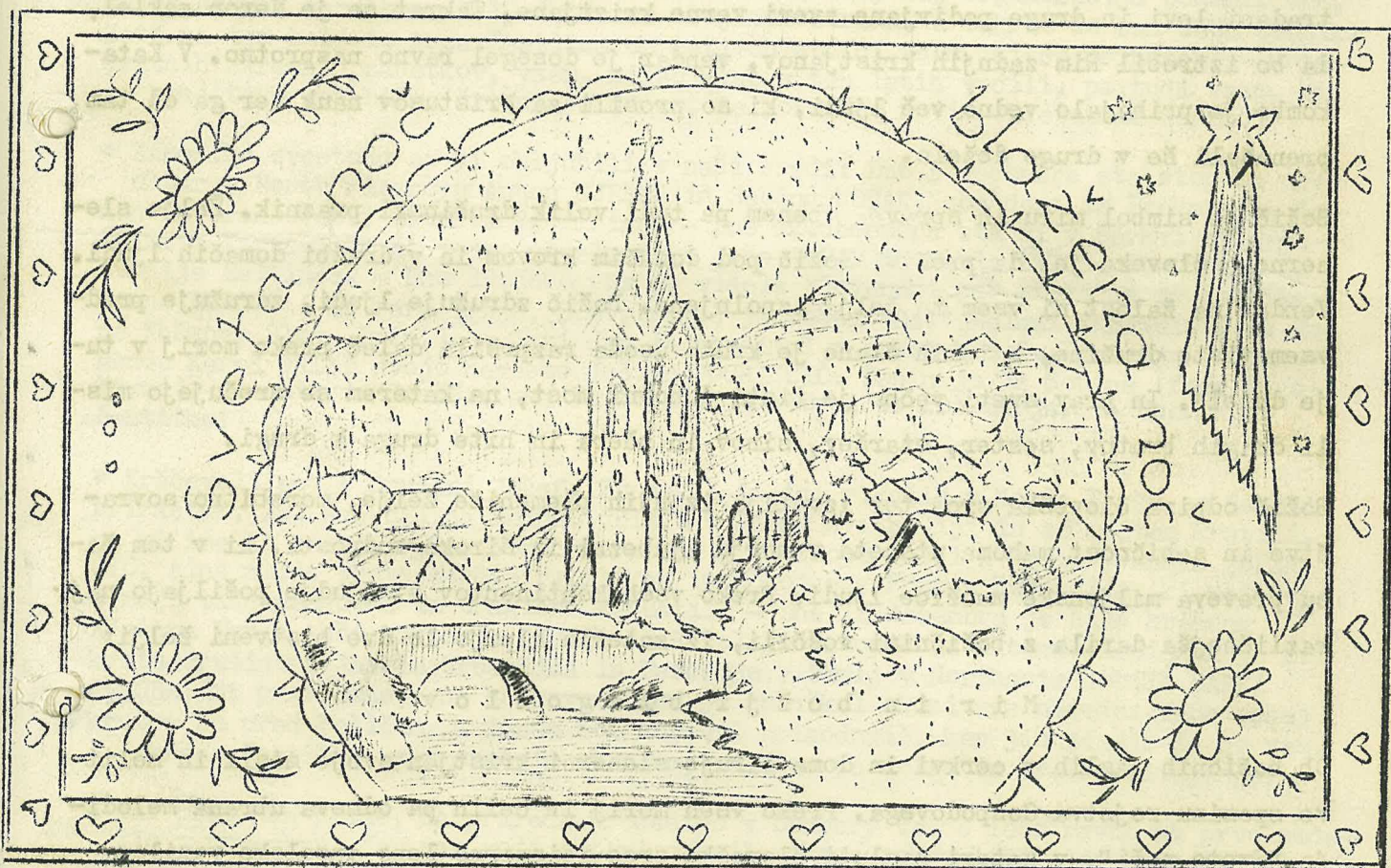
SLOVENSKIH
KLUBA

Glasilo članov S. K. Melbourne, Vic. - IZHAJA MESEČNO - Predsednik S. Kosir. - Naslov uprave
Kluba: 153 Essex St., Pascoe Vale, Vic. - Telefon: FL 6466 - Za uredništvo odgovarja tajništvo

LETNIK IV.

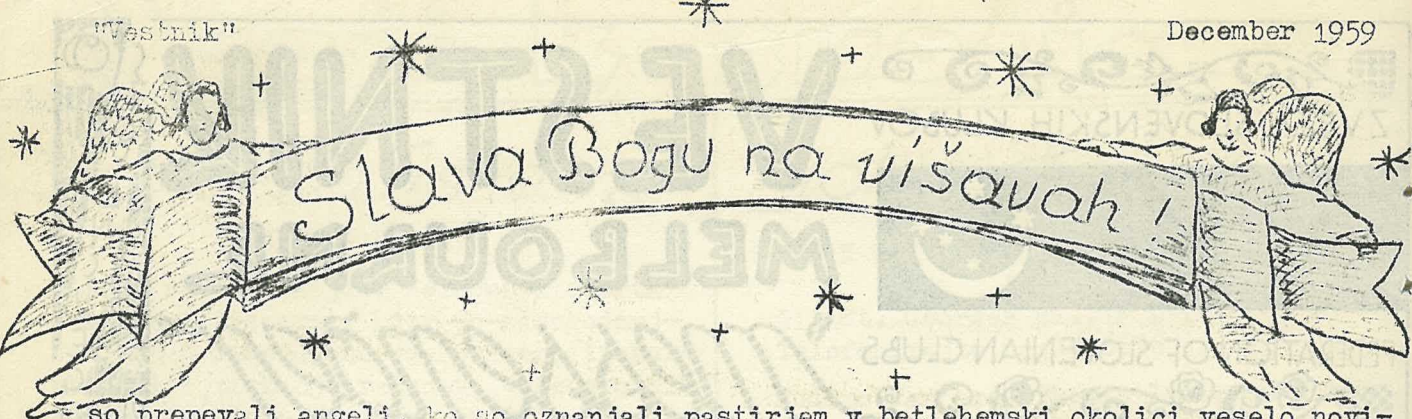
MELBOURNE, BOŽIČ 1959

ŠTEVILKA 47

Blagoslovljen Božič ter srečno
Novo leto 1960 želi odbor S.K.M.
vsem svojim rojakom, bratskim klubom
tu in izven Viktorije ~
Naj se Blagoslov Sveče Noči prelije v
vsā ljudska srca!

"Vestnik" je enomesečnik. Izdaja ga Slovenski klub Melbourne kot glasilo Zveze slovenskih klubov. Urejuje Stane Zupan, 74 Gipps St., East Melbourne. Opremlja akademski slikar France Benko, 109 Park St., Moonee Ponds, Vic. Tiskarska dela opravlja Stanko Hartman, 153 Essex St., Pascoe Vale, Vic.

so prepevali angeli, ko so oznanjali pastirjem v betlehemiški okolici veselo novico, da je rojen Odrešenik, ter jih vodili k revnemu hlevu, da pozdravijo in počaste Božje dete ...

Ta pomemben dogodek praznuje vsako leto ves krščanski svet. Praznovali so ga na skrivaj v rimskih Katakombah, ko je Neron strahovito preganjal vse tiste, ki so sprejeli Kristusov nauk in po njem živeli. Na tisoč e vernikov je dalo svoja življenja v rimskih arenah, kjer so preganjalci z naslado gledali, kako trgajo sestradini levi in druge podivjane zveri verne kristjane. Takrat se je Neron zaklel, da bo iztrebil Rim zadnjih kristjanov, vendar je dosegel ravno nasprotno. V Katakombe je prihajalo vedno več ljudi, ki so prosili za Kristusov nauk ter ga od tam prenašali še v druge dežele.

Božič je simbol miru in sprave, obenem pa tudi velik družinski praznik. Želja slehernega človeka je, da preživi Božič pod domačim krovom in v družbi domačih ljudi. Vendar na žalost ni vsem ta želja izpolnjena. Božič združuje ljudi, združuje predvsem tiste družine, katerih člane je kruta usoda razpršila daleč preko morij v tuje dežele. In prav sveti večer je tisti duhovni most, na katerem se srečujejo misli dragih bratov, sester, staršev, sinov in hčera in hite druga k drugi.

Božič odpira človeška srca ter izvablja iz njih plemenite želje, morebitno sovraštvo in sebičnost mahoma utoneta v morju ljubezni in širokogrudnosti, ki v tem času preveva milijonske množice ljudi. Preko vseh kontinentov si ljudje pošiljajo najrazličnejša darila z božičnimi voščili, iz katerih kipijo le dve bistveni želji:

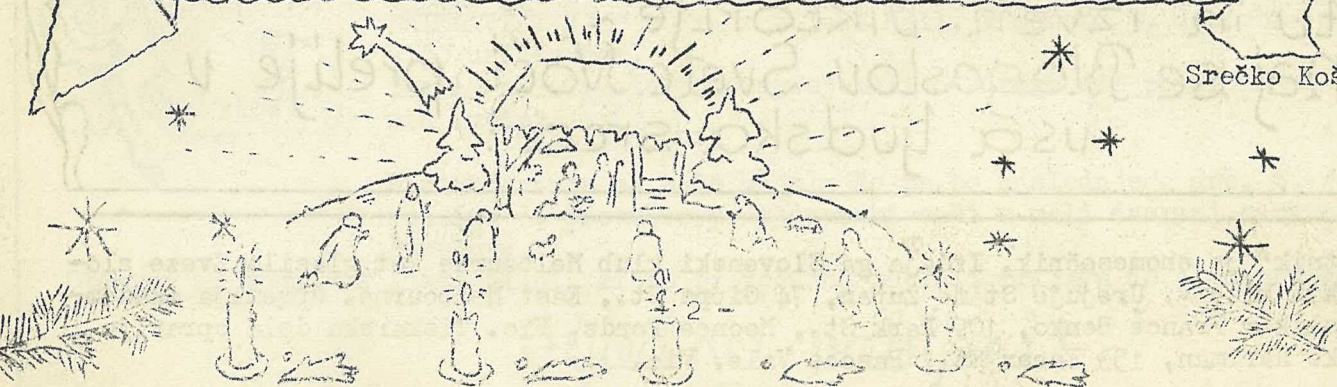
M i r i n b o ž j i b l a g o s l o v !

Ob božičnih jasliah v cerkvi in doma daruje sleherni kristjan svoje misli in molitve spomenu rojstva Gospodovega. Preko vseh morij in celin pa odmeva ubrana melodija "Svete noči", v kateri zasluti človeško srce neizmerno lepo angelsko vezilo:

Slava Bogu na višavah

in Mir ljudem na zemlji !

Srečko Košir

Križem kražem po Viktoriji

Bater V. Bazilij

O.F.M.

poročja:

* Upam, da urednik "Vestnika" v tej številki ni prezrl važne obletnice, ki jo obhajamo v decembru: PETLETNICO našega melbournškega SLOVENSKEGA KLUBA in njegovega glasila "VESTNIK". Pet res še ni visoka številka, a je vredna omembe. Že zato, ker so nam mnogi rojaki napovedovali kaj hiter in žalosten konec. In vendar živi naša organizacija s svojim glasilom že pet let, ter se je v teh petih letih razvila do zavirljive višine, pa tudi "Vestnik" je iz skromnega lista postal res bogati in zaželjeni obiskovalec slovenskih družin po Viktoriji. Tisti, ki stoje ob strani in znajo samo kritizirati ali se celo posluževati laži, morajo danes hočeš-nočeš priznati: SKM je melbournške Slovence le precej krepko povezal v teh petih letih obstoja. Slovenske zabave, številni izleti, nastopi pred širšo avstralsko javnostjo, prva slovenska oderska prireditel v Avstraliji (Županova Mica) in končno akcija za DOM (ki bo v kratkem uresničila svoj namen)... vsega tega bi ne bilo, če bi pred petimi leti peščica idealistov ne zasadila prvo lopato v trdo izseljensko grudo. Tudi socialna pomoč bi bila brez Kluba zelo okrnjena.

Iz svojega delovanja med ameriškim Slovinci vem, kaj organizacija pomeni. Vem, da bo enkrat marsikomu žal, da danes stoji ob strani, a takrat bo sam sebi tožnik. Zato pa tem bolj iz srca čestitam ob peti obletnici vsem, ki so pripomogli do takratnih skromnih začetkov, vsem, ki so klub v teh letih vodili, pa tudi vsem, ki se zanj tako nesebično žrtvujejo danes. Le korajžno novim obletnicam naproti!

* Zakonsko zvestobo so si obljubili v naši sredi: Dne 5. decembra sta stopila pred oltar v North Fitzroyu Anton GJEREK in Sabina NOVAK, oba doma iz Prekmurja, ženin iz Črenšovcev, nevesta iz Gibine. - Dne 12. decembra sta si v cerkvi sv. Avguščina v Yarraville za vedno podela roke Jože VOHAR in Pavla ŽIŽEK, oba doma iz župnije Beltinci. - Dne 19. decembra je videla slovenski par stolnica sv. Patrika: Franc BERGOČ (iz fare Trnje, Slov. Prim.) je rekel "Da!" Heleni URBANČIČ (iz fare Košana, Slov. Prim.). - Isti dan je popeljal v zakon pri Sv. Ignaciju v Richmondu Karel FILIP svojo nevesto Jožico VOGRINČIČ. Ženin je iz Sotine (fara Rogoševci), nevesta iz Krašč (fara Pertoče), oba torej iz Prekmurja. - Vsem naše čestitke!

* Krščevali so: V družini Jožefa Zupančič in Ane r. Božič v Noble Parku so dobili prirastek. Žal sem bil na rednem obisku v Južni Avstraliji in so medtem krstili, pa mi ime ni znano. - Dne 5. decembra smo v Fitzroyu nesli h krstu Frančka ZUPANČIČ, sina mlade vdove Angele r. Zalokar in pokojnega Franca Zupančiča, ki nas je v maju tako nenadoma in tragično zapustil. - Dne 12. decembra je bila krščena Adriana Maria, hči Viktorja DOGINA in Evlalije r. Lopič iz Altone. Isti dan je pri krstu družinica Jakoba Urbančiča in Terezije r. Škrlj v Northcote dobila DANKA JAKOBA, ki prav gotovo ne bo pevec, ker je spančkal skozi vse obrede. - Še nekaj krstov bo pred božičem, a imena bom objavil prihodnjič, ker jih zdajle še ne vem. - Iskrene čestitke vsem srečnim staršem, malčkom pa dolgo in srečno življenje!

* Kar prav nam pride, da prirede procesijo v Sunbury vsako leto ravno na prvo nedeljo v novembru. Ker nas vodi pot mimo keilorskega pokopališča, se bomo tako lahko sšeherno leto ustavili na naših slovenskih grobovih, jih okrasili ter na njih prižgali svečke ter obenem pomolili tudi za vse naše pokojne tukaj in v domovini. Vsi, ki so se udeležili našega letošnjega romanja, so bili zadovoljni. Vem, da se jih bo drugo leto še več prijavilo in bodo trije avtobusi premalo. Slovensko pokopališče bo pa do prihodnjega novembra tudi že lepo urejeno. Predložil sem načrte keilorskim občinskim svetnikom ter so jih odobrili. Hvaležen sem SKM, ki mi je za ureditev pokopališča poklonil prvi dar (16-9-0). Tudi darovi, ki jih je nabral sv. Anton na Miklavževanju, so bili namenjeni isti akciji (3-1-4). Sleherni dar za naše grobove je dobrodošel. Zlasti naši fantje naj bi se odrezali in se ne bali seči v žep. Naše pokopališče bo vreden spomenik vsem pokojnim rojakom v Viktoriji, pokopavam pa le naj več fante, ki tukaj nimajo svojcev.

Ob tej priliki bi spet prosil vse rojake, ki kakor koli zvedo za nesrečo ali pa smrtni primer rojaka, da mi takoj javijo. Težko mi je vselej, če za podobne primere zvem šele tedne ali mesece pozneje.

* BOŽIČNI PRAZNIKI so tu! Vsem dragim rojakom po širni Viktoriji želim praviz srca obilico miru, v novem letu 1960 pa mnogih lepih uspehov. Enako kakor po sameznikom pa želim tudi naši narodni družini, da bi se v novem letu še tesnejše povezala z delu za naše skupne cilje.

Nov dom

Drugo zborovanje darovalcev za naš "DOM", ki je bilo dne 15. novembra t.l. v dvorani cerkve Sv. Frančiška v Melbournu, je za nami, ravno tako se je priključilo minulosti že nešteto neizkoriščenih možnosti takojšnjega uresničevanja zamisli o postavitvi prepotrebne kulturega središča melbournskih Slovencev. Pred nami se v vsej lepoti novih pričakovanj svetlika Novo leto in nas zvedavo sprašuje o naših bodočih nalogah in delu za dvig slovenstva na kulturno-prosvetnem polju in dozdeva se nam, da se skriva v davnih časih porojenemu voščilu za uspešnejšim delom ne samo igra prijaznih besed, tamveč mnogo več, o čemer bomo morali razmišljati treznejše v novi poslovni dobi, nad katero bo še vedno lebdele pridih "zamišljenega" v pričakovanju rojstva svetlejše, plodnejše dobe...

Ali bodo še vedno lepe sanje ob koncu naslednjega leta in preselitvi v obdobje 1961, ali si bomo vendarle že z nasmejanimi obrazi zaželeli "Srečno in uspešno Novo leto" v okrilju našega DOMA, so misli mnogih nas v tem razburkanem času gigantskih zmag nad vesoljem. Tolaži nas večni ČAS, ki nam stoji zvesto ob strani in nas uči, da bomo uspeli v vsem, če bomo vedno ostali zvesti svojim idealom.

Kaj vse nas še ne čaka in kako bo nekoč še lepo... - (UR.) -

Danes objavljamo še poročilo načelnika Odseka "DOM" SKM o delovanju in izvrševanju nabiralne akcije za Slovenski Dom v Melbournu:

"Med Slovenci v Melbournu je že davno bilo čutiti potrebo po skupnem Domu, ki bi bilo središče vse naše dejavnosti. Prav zaradi tega je prišlo na pobudo Slovenskega kluba do prvega zborovanja 4. avgusta 1957. Na tem zborovanju smo obravnavali možnosti, kako bi bilo to mogoče najbolje izvesti in tako sklenili, da bo celotno Akcijo za Slovenski Dom izpeljal pod pokroviteljstvom Slovenskega kluba Melbourn v ta namen osnovani Odsek "DOM". Takrat je bilo tudi sklenjeno, da bo ob koncu nabiralne akcije sklicano ponovno zborovanje darovalcev.

Na dan otvoritve akcije je Odsek "DOM" prejel prva darila, to je velikodušni dar neimenovane rojakinje v znesku £ 100, £ 100 od SKM in £ 20 od SK Adelaide.

Začetek je bil kar razveseljav, toda kmalu so se pokazale prve težave. Od 20 poverjenikov, ki so bili pripravljeni nabirati prispevke, je čez nekaj časa ostala le peščica in prav zaradi tega se je akcija zavlekla za nekaj časa.

Odbor Slovenskega kluba Melbourn je podprl nabiralno akcijo z vsemi sredstvi, ki jih je imel na razpolago. Tako je na primer kril vse stroške nabiralne akcije (knjižice častnih potrdil, hranilniki, pisalni material in inventar itd.), bil finančno največji podpornik in skrbel, da so zbrani prispevki v celoti ostali za Slovenski Dom.

Zasluga, da se je nabiralna akcija v začetku letošnjega leta pospešila, gre slehernemu članu Upravnega odbora in Odseka "DOM". Ti so v kratkem času obiskali vsako slovensko hišo v Melbournu in nabrali lepo vsoto denarja.

Nabiralna akcija je bila osnovana po pravnih predpisih. Odvetnik, g. John Sullivan nam je sestavil posebno pravno listino (Memorandum), ki ustreza avstralskim zakonom. Na podlagi te listine je bilo je bilo imenovanih pet zaupnikov (Trustees), ki so bili zakonsko odgovorni za sleherni penny, darovan v sklad za Dom, kakor tudi, da bo nabrani denar nekoč resnično porabljen v namen, za katerega so ljudje darovali.

Naloga teh zaupnikov se danes konča, razrešeni bodo svojih dolžnosti, novoimenovani zaupniki pa bodo dalje skrbeli, da se Dom uresniči.

Finančni uspeh akcije do današnjega dne je sledeči:

Darovano od SKM	£ 1.301 - 14 - 11
Hranilniki	133 - 19 - 7
Posamezniki	1.570 - 00 - 8
Bančne obresti do junija 1959	44 - 6 - 6

S k u p n o £ 3.050 - 1 - 8

(Dalje str. 5)

Naš "DOM" ... (s str. 4)

Člani Odseka "DOM" so si ogledali več poslopij, ki so bila na prodaj in ki bi jih z našimi sredstvi lahko kupili.

Pred današnjim Zborovanjem pa nismo imeli pravice, skleniti kakršnekoli kupčije, ker je bila naloga zaupnikov le zbirati denar. Zborovanje bo zato moralo pooblastiti nove zaupnike, da po svojih najboljših uvidevnostih in s finančnimi sredstvi, ki so jim na razpolago, kupijo primerno poslopje.

Odsek "DOM" se dobro zaveda, da z zbranimi sredstvi ne bomo mogli kupiti palače, ampak je razumljivo, da bo s pomočjo Slovenskega kluba in rojakov morebitna skromna stavba rasla v bodočnosti ali pa se bo prodala in kupila večja, kakor nam bodo pač dovoljevala finančna sredstva.

Prepričani smo, da čeprav ne bo prvi Dom zadoščal vsem našim potrebam, bo pa le nekaj in prišli bomo nekega dne le do tega, kar vsi želimo.

V imenu Odseka Dom se zahvaljujem rojakom, ki so v ta namen darovali, in Slovenskemu klubu Melbourne za znesek £ 1.300. Omeniti moram narodni čut Slovencev izven Melbourne in Viktorije, posebno pa slovenskim fantom v Coomi, ki so radodarno položili dar Domu na oltar. Prav posebna zahvala in priznanje pa izrekamo onim rojakom, ki so žrtvovali svoj prosti čas, denar, delali milje in poleg tega še darovali, da se je 3.050 funtov le zbralo. Ti naj bodo v vzgled posebno onim, ki do danes še niso prispevali, ali pa so nabiralcu celo zaprli vrata v obraz.

Zaključujem s poletnimi milnimi goriškega slavčka S. Gregorčiča, ki so vedno znova in znova podžigale začetnike ideje Doma:

Učakal rad bi srečen dan,
dan našega združenja,
bi zrl, kako en krov prostran
čez dom se ves razpenja.

Naš prapor bi na krov pripel,
dom blagoslovil bi vesel:
"Bog živi vse Slovene
pod streho hiše ene!"

Marjan Lauko

Iz pisarna tajništva :

Slovenski klub Melbourne praznuje dne 19. decembra t.l. svojo peto obletnico ustanovitve, preveč tiho in neopazno pa smo prešli drugi najpomembnejši datum v naši klubski kroniki iz preteklosti in sicer rojstvo našega "Vestnika", ki je ugledalo luč sveta 1. septembra 1955. Zdržili smo oba jubileja v skupno predstavo našega dela od obstoja pa do danes z nekaj bežnimi najznačilnejšimi mislimi, ki naj vsaj za trenutek osvetlijo naše poslanstvo res pri vseh rojstvih v tem dalnjem svetu, kjer bi se na ša srca morala odpreti v ljubezni do vsega, kar obdaja naš izvor...

Če pogledamo nazaj, bomo ugotovili, da je SKM opravil v petih letih ogromno dela. Organiziral je že nešteto plesnih večerov in izletov v razne kraje v Viktoriji, ki slovijo po svoji lepoti in zanimivosti. Poleg tega je SKM ustanovil svojo dramsko skupino, ki je uprizorila 22. novembra 1957 prvi slovenski kulturni večer in z istim programom gostovala dne 4. januarja 1958 v Sydneyu. Dne 14. decembra istega leta je dramska skupina uprizorila komedijo v treh dejanjih "Stari grehi". Že dalj časa nas SKM zastopa redno na Royal Melbourne Show. SKM je 22. novembra 1957 odprl najlepši list v knjigi svojega obstoja z otvoritvijo nabiralne akcije za postavitev "Slovenskega doma" v Melbourne. Dne 15. novembra 1959 je SKM uradno zaključil nabiralno akcijo za "DOM", ter sklical zborovanje darovalcev, kjer je načelnik odseka "DOM" v izčrpnih in zanimivih oblikah predstavil sadove te akcije.

Že tretje leto prinaša Sv. Miklavž mnoga darila našim najmlajšim.

SKM izdaja mesečno glasilo "Vestnik", ki ga redno prejemajo vsi člani SKM. Od prve številke, ki je izšla zelo skromno na štirih straneh, je "Vestnik" počasi toda vztrajno napredoval. Sedaj izhaja na 16 do 18 straneh, včasih pa tudi več.

Ponavljamo, da je to pocrčilo le skromen uvod v pestro dejavnost osvetlevanja naše lepe in zdrave preteklosti obstoja mnogih zavednih Slovencev, ki so z zdravim duhom v zdravem telesu ustvarili že toliko zakladov večnih vrednot.

Iz pisarne tajništva ... (s str.

Toliko lepega in stvarnega je bilo že napisanega in storjenega o naši preljubi domovini, o ohranjanju naših zakladov, o globokem idealizmu peščice najzavednejših rojakov, ki nikdar ne bodo mogli zatajiti svojih src, izgorevajočih v delu za ohranitev slovenstva v tujem svetu. Zdi se nam, da bi ranili najvzvišenejša čustva čudovitih idealov, ako bi se še nadalje dobremu in slabemu, ki nam vsakodnevno neizbežno pronica v naša bistva, prepuščali na milo in nemilo s trklo zavestjo, da je Bog najprej sebi ustvaril brado in nato še drugim. Saj se da z zdravo mero presodnosti in dobre volje usmeriti vsa naša stremjenja v močan tok, ki si bo utiral pota do končne zmage vsega zamišljenega s poživljajočo zavestjo, da smo in bomo vedno ostali zvesti podarjenim dediščinam naših staršev, nepozabnim lepotam izgubljene domovine, svojim jazom...

Nanizali smo Vam, dragi rojaki in rojakinje, premnogo biserov naših misli in plodnega dela v čudovito ogrlico, ki naj krasí naše zavesti ter s svojim slepečim sijem navdušenja ponovno potrjuje vzvišenost našega oživiljenega poslanstva na tuji zemlji...

Ob peti obletnici Slovenskega kluba Melbourne, kličemo še enkrat vsi Slovenci tej mladi, a čvrsto ukoreninjeni ustanovi še na mnoga, mnoga leta z gorečo željo po nenehnem vzponu in po še večjih in lepših uspehih.

UPRAVNI ODBOR
SLOVENSKEGA KLUBA MELBOURNE

Dne 14. decembra t.l. smo prejeli od Uprave Slovenskega kluba v Geelongu čestitke k peti obletnici obstoja našega Kluba. Iskreno zdravico, prežeto s srčnim izlivom najdragocenejšega darila naših bratov in sester iz tihega, obmorskega roba Viktorije posredujemo vsem članom naše složne "družinice" očeta - slavljenca, Slovenskega kluba Melbourne.

"Upravnemu odboru Slovenskega kluba Melbourne!

Pet let poteka 19. decembra, odkar ste melbournški Slovenci zbrali skupaj rojake, raztresene po velemestu ter jih združili v eno veliko družin, v Slovenski klub Melbourne.

Pet let trdega dela, napora in požrtvovalnosti je za Vami. Ko ob tem jubileju Vašega društva pregledujemo, kaj je bilo v tej dobi narejenega, ugotavljamo, da so Vaši napori obrodili res bogate sadove. Ni potrebno naštevati Vaših uspehov, o njih govorijo ter jih potrjujejo dejanja sama.

Poudarjamo le to, da smo nad Vašimi uspehi navdušeni ter Vam prav iz globine srca čestitamo. Naša največja želja je, da bi tudi v bodoče s takim ponosom vodili Vaše društvo, da bi Vaši napori bili pravitako plodni, kot so bili dosedaj ter Vam kličemo:

Korajžno in uspešno vodite Vaše društvo še mnoga, mnoga leta v prid slovenstva!

Tajnik SKG
Ivan Mejač, l.r.

Predsednik SKG
Emil Kodre, l.r.

Od Slovenskega socialnega društva "PLANINKA" iz Brisbane pa smo prejeli sledeče pismo:

"G. Srečko Košir,
predsednik SKM — MELBOURNE

V svrhu POGLOBITVE medsebojnih prijateljskih odnosov, ki družijo naši obe društvi ter v znak slovenske vzajemnosti in medsebojne pomoči, je Upravni odbor našega društva "PLANINKA" sklenil, da iz svojih sredstev daruje za postavitev Slovenske Doma v Melbournu znesek v višini £ 5.

Ta skromni znesek iz naših pičlih društvenih sredstev naj bo istočasno tudi majhna zahvala za vse izkazane zasluge, ki smo jih prejeli potom SKM v preteklosti, kakor tudi za vse dosedanje brezplačno pošiljanje Vašega cenjenega glasila "Vestnika", za kar se Vašemu Odboru iskreno zahvaljujemo. Upamo, da bodo naše vezi ostale vsaj na dosedanji višini, saj nas družijo isti cilji — delovanje za dobrobit slovenstva v novo pridobljeni domovini.

Z željo, da bi darovani znesek priključili k nabrani in zaključeni nabiralni akciji ter, da bi Slovenski Dom v Melbournu v doglednem času že sprejel pod svojo streho slovenske rojake, Vas pozdravlja in iskreno čestita Vašemu plodnemu delu "PLANINKA" iz Brisbane."

Iz pisarne tajništva ... (s. str. 7)

In še eno pismo "Planinke":

... Glede v Vašem zadnjem pismu izražene želje in ponudbe, da naj pristopimo Zvezi slovenskih klubov v Avstraliji do sedaj še nismo ničesar odločili, ter bomo o tem vprašanju razpravljali na naših prihodnjih sejah. Bodite prepričani, da Vas bomo o sprejetih sklepih takoj obvestili. Smatram pa, da bo vsled tehničnih razmer trenutno še nemogoče izpeljati Vaše zamisli. Osebnostno pozdravljam to idejo, saj le v močni skupnosti bomo napredovali in ohranili slovenstvo našim otrokom. V tukajšnjem morju tujine ob ugotovitvi, da nas vse družijo isti cilji, isti ideali.

Vsled prekratkega roka nisem mogel odposlati nikakega dopisa o na šem delu za Vaše glasilo "Vestnik", toda obljubljam Vam, da bo sledilo podrobnejše poročilo skoraj, kajti drugo leto bomo praznovali že petletnico obstoja našega društva.

Z željo po uresničitvi naših skupnih želja Vas bratsko pozdravljamo!

Tajnik "Planinke":
Janez Primožič, l.r.

Uprava SKM se za sprejete čestitke, denarno pomoč in želje po še nadaljnjem sodelovanju iskreno zahvaljuje obema društvoma s prijetno zavestjo, da ni več daleč dan, ko bomo složno poprijeli povsod, kjer so dani pogoji za razcvit naše narodne skupine.

Uprava Kluba poroča:

bomo priredili dne 26. decembra gostovanje odbornikov in zainteresiranih članov Kluba Slovenskemu klubu v Geelongu ob priliki njihove plesne zabave "Štefanovanje".

Prijetne zabave, ki jih prirejajo Geelongčani, potekajo v tako sproščenem in veselim domačem vzdušju, kar smo ugotovili že v preteklih letih, nas vedno znova vabijo v iskreno okrilje njihove tople domačnosti in brezhibne izvedbe.

Vsi, ki zopet čutijo željo obiskati prijatelje in znance v Geelongu in se poveseliti z njimi sedaj ob koncu leta, ko odpadajo z nas vse nepotrebne skrbi in vsakodnevne dolžnosti ob prijetni zavesti, da se bliža težko pričakovano novo leto, naj prijavijo svojo udeležbo načelniku prireditelj, g. Zakrajšku, telefonično v večernih urah na št. 2116378, ali pa pisмено na naslov 32 Truganini Rd., Carnegie.

Prijave pošljite do 24. t.m., da nam bo olajšana izvedba gostovanja in zasnova avtobusov.

Še enkrat vljudno vabljeni na to medsebojno utrjevanje prijateljskih odnosov!

*** Dne 31. decembra t.l. prirejamo tradicionalno "Silvestrovanje", ki bo od 7.30 ure do dveh zjutraj naslednjega dne v Prahran Town Hall, Prahran.

Prisrčno Vas vabimo na to našo vedno najbolj uspelo zabavno prireditev, ki bo potekala v prijetnem vzdušju pričakovanja novega leta. Ostanimo zvesti tradicijam naših tsepkih običajev in se odzovite našemu vabilu in prijetno se bomo zopet zabavali, sklepali nova poznanstva in skupaj mislili in kovali načrte za bodočnost ob tako skopo odmerjenem času, ki nam ne dopušča premnogokrat sličnih sprostitev. Kako čudovit bo občutek, ko bo dvanaest udarcev zagrnilo preteklost in nam odprlo pota mnogih upanj in želj v novoletno obdobje, medtem ko si bomo prisrčno stiskali roke, se objemali in mislili tako čisto o naših najdražjih in bo resna vsakdanjost počasi tonila v prijetno pozabo, naša srca pa bodo prečiščena vseh plevelov, saj ni lepšega na svetu, kot živeti v ljubem miru in prijetnih medsebojnih odnosih, kar nam mnogokrat skali neprijetnost časa...

Že takoj ob vhodu v dvorano se boste počutili tako domače, ob slovenskih motivih in dobrodošlicah, ki Vam jih bosta izrekla slovenski fant in slovensko dekle v narodnih nošah, predstavljajoč simbol naše Domovine. In še ena zanimivost. Tokrat bomo za spremembo obdarovali ljudi z malimi lectovimi srci z našim novoletnim voščilom "V spomin na "Silvestrovanje" 1959 -- SKM", kar bo marsikomu lep spomin na prijetne dni v tujini. Izžrebali pa bomo tudi srečnega dobitnika, ki bo prejel v dar veliko lectovo srce.

Pridite -- in ne bo Vam žal!

Blagajniška poročila:

Od mnogih naših najmlajših pa tudi odraslih tako nestrpno pričakovani Sv. Miklavž je za nami. Mnogi so ga že pozabili in z njim vred so odromale v pozabo tudi vse obljube o poboljšanju, priidnosti, molitvi in podobno. Meni pa prosim, le še dovolite kratek pogled v preživeto. Številke so moje delovno področje (namreč pri našem Klubu), za izjemo pa se to pot ne bom posluževal istih, namreč želim na kratko povedati nekaj misli, ki so se mi vzbudile ob našem "Miklavževanju".

Ali smo res že v toliki meri vsi pozabili, kako nepopisno lepi so bili tisti časi, ko smo v otroški dobi sami doživljali te skrivnostne pohode Sv. Miklavža? Oh, nikar ne dovolimo temu neizprosному materializmu, da nas oropa vseh teh dragocenosti in nam tudi v nadomestilo ničesar ne nudi. Pri približno dveh tisočih Slovencev, kolikor nas je v Melbourne, bi človek lahko upravičeno pričakoval nekaj več zanimanja in ne samo tistega značilnega zamaha z roko, češ, kaj bo to. Še več, prislunnil sem pripombam ob prihodu Sv. Miklavža z njegovim spremstvom. Med vriščem, jokom in zamaknjenem spraševanju najmlajših, so se slišale med mladino tudi zelo modre: "No, vidiš, saj sem dejal, da ne bodo nič drugega naredili kot samo obdarovali otroke in da bi se kakšnega skoraj še kaj prijelo." Na hitro se je glasil pritrdilen odgovor. Vsak komentar je tu odveč. K vsem tem in podobnim vprašanjem pa mi le mnogo stvari sili pod pero. Osamljenost, zagrenjenost, dolgočasje naših ljudi, fantov in deklet (slednjim bi morda lahko še dodal svojvrstno muhavost in pretirano previdnost). Vsa naša mladina nekaj pogreša in zanimivo bi bilo slišati, kaj je tisto "nekaj" in na kakšnem poprišču dela smemo pričakovati njeno sodelovanje. Slovenski klub Melbourne si na vse načine trudi mašiti te praznote, dasiravno se še predobro zavedamo, da smo brez priliva mladine obsojeni na počasno umiranje. Svetlejša bodočnost nam mora služiti za vodilo, o čemer pa nismo v stanju pogovoriti se. Drugo leto bomo skušali osvetliti še te probleme. Vas vse pa že danes naprošamo za malo več podpore v vsem.

In še nekaj za dodatek. Ob priliki "Miklavževanja" za odrasle v Prahanski dvorani je neznana prijateljica SKM izgubila ročno torbico z manjšo vsoto denarja in drugih drobnarij in toaletnih predmetov. Lastnica jo lahko dvigne pri blagajniku V. Molanu, 173 Vere St., Abotsford, ali pa na naši prihodnji zabavi dne 31. dec., kamor jo bom prinesel.

In sedaj še

FINANČNO POROČILO "MIKLAVŽEVANJA", prirejeno dne 5. decembra 1959 v Praha City Hall.

	Dohodki:	Izdatki:
Vstopninski darovi	154.10. -	
Prispevki od paketov	3. 2. -	
Jedača in pijača	130.15.10	92.13. 9
Cigarete	2.15. 3	3. 1. 9
Licenca, vabila in poštšina		15. 5. 8
Najemnina za dvorano, mize in ostalo		43. -. -
Orkester		25. -. -
Dekoracija in drobnarija		8. 4. 6
Uničeni inventar		2. 5. 1½
Najemnina za rekvizite		1.14.11
Prevozní stroški		4. 9. 8
Vrednost ostal ega blaga	11. 2. 4	
Čisti dobiček		106.10. -
Skupno	£ 302. 5. 5	302. 5. 5

Melbourne, 8. decembra 1959.

Blagajnik
Vinko Molan,

Z A H V A L A

V zadnjih dneh je prispelo na Upravo in Tajništvo in Uredništvo premnogo božičnih in novoletnih voščil rojakov in rojakinj Iz Avstraliije in mnogih drugih krajev sveta, ravno tako tudi čestitke k petletnici ustanovitve Kluba. Ravno sedaj, ko zaključujem božično številko "Vestnika", je prispel še telegram bivšega predsednika našega Kluba g. M. Oppelta in bivše tajnice ge. M. Oppelt s sledečo vsebino: "Ob petletnici ustanovitve Kluba Vam čestitava in kličeva še na mnoga leta!" Vsem, ki so se nas spomnili ob praznikih in jubilejih, iskrena hvala!

Cvetje iz Geelonga

Kulturni referent Slovenskega kluba v Geelongu, g. Marjan Hrib, nam je poslal prispevek o kulturnem delovanju slovenske peščice v Geelongu, mirnemu in zaslanemu "mestecu", ki mu daje še poseben mik sproščen pogled na lahko valujočo gladino Southern oceana, vlivajočega v tankajšnji živelj več zdravih in plodnejših idej ob že uspešno razvijajoči se splošni dejavnosti ohranjanja slovenstva v tujem svetu kot kjerkoli drugje po Avstraliji, kjer je mnogo več možnosti in večje število Slovencev. (Ur.)

Naše kulturno in prosvetno delo

Štiri leta so za nami, odkar je zaživel naš Klub, katerega glavni namen je gojiti slovenske kulturne vrednote ter jih prenašati na naše potomstvo. Če nekoliko razčlenimo naše delo v pretekli dobi, vidimo, da smo v tem pogledu že dokaj napravili, čeprav še precej močno čutimo, da vseeno nismo storili vsega, kar je bilo v naših možnostih in močeh. Danes še vedno naletimo na mnogo težav in zaprek pri uresničevanju kulturno-prosvetnega programa. Tolaži nas zavest, da bo skromno število požrtvovalnih ljudi še bolj uspelo v svojih naporih kot do sedaj in bo prebilo led še pri tistih, ki sedaj stojijo ob strani in se vdajajo neosnovani apatiji in nepojasnjenemu nezanimanju za naše kulturno delo. Da pa nismo obstali v tem stanju, smo uspešno premostili s tem, da na naših prireditvah nastopajo predvsem otroci z recitacijami, pesmimi in sličnim (njih je seveda najlažje pripraviti k sodelovanju). Kljub temu, da izvajajo jedro naših sporedov otroci, imamo prijetnejšo zavest ob precej dobro uspešnih programih, da res želimo ohranjati z našimi najmlajšimi že mnogo tistega, kar smo podedovali od naših staršev in prednikov. Ko tako gledamo na odrasle otroke, rojene v tujini, poslušamo njihovo mило govornico in se čudimo njihovi spretnosti pri izvajanju, nam takoj postane jasno, da pravzaprav oni polnijo vrzeli v našem kulturnem delovanju in da moramo na takšni osnovi razvoja še naprej vztrajati in vnašati v že precej ustaljen in enosmeren potek mnogih prireditev poživilo iz mlajših vrst. Tako bomo uspeli tudi v vzgojnih pogledih, kajti naši otroci bodo res živo in doživeto občutili lepoto naše besede in v njihova srca se bo naselila neizbrisna zavest, da so sinovi in hčere slovenskih staršev, s tem pa bo naše poslanstvo dokaj izpolnjeno.

Izvajanja otrok pa razumljivo ne morejo zadostiti širšim zahtevam naših ljudi po kvalitetnejši osnovi, kajti za uspešno kulturno dejavnost je neobhodno potrebno sodelovanje odraslih, kar pa je zopet problem zase. Res mnogo je treba imeti volje, veselja in ljubezni, da se lahko vključimo v tok najdelavnejših, ki že globoko orjejo kulturno ledino. S tem bomo starejši pomagali našim otrokom, da ne bodo prikrajšani za vso tisto lepoto, ki so nam jo zapustili naši pesniki in pisatelji in drugi umetniki. Pogostejše prireditve naj bi pritegnile več ljudi k sodelovanju, utrjevale naj bi njihovo zanimanje za oder ter širile obzorje naših kulturnih vrednot. Koliko je med nami mladih ljudi, ki popolnoma nekoristno zapravljajo svoj prosti čas pri tem, ko se nekateri krivijo pod težo bremen, ki jih prenašajo v prid slovenstva potem, ko se po končanem napornem delu v tovarnah posvetijo sleherni dan še društvenemu delu. To delo nekako ustreza organizacijskemu delu društva, toda le z obilico dobre volje bi lahko posredovali Slovincem češče naše kulturne zaklade.

Lep primer dobre volje, ki je rodila pričakovan uspeh, smo videli na nedavnem Miklavževanju ob nastopu naših pevcev pod vodstvom g. Beneta. Uspešno so zapeli štiri pesmi, čeravno so imeli samo tri skupne vaje. Zdi se mi, da na prireditvi zavlađa nekaka praznina, ako spored ni izpopolnjen s pevskimi točkami. Do potrditve teh misli smo prišli po pevskem nastopu naših pevcev, ko smo zadovoljno zapuščali dvorano. Zelo razveseljivo bi bilo dejstvo, da se zaželeni pevski zbor ohrani in še razširi. Na ta način bodo postale naše prireditve pestrejše in bogatejše. Ko sem ravno omenil prireditev, čutim prijetno dolžnost, da se v imenu Odbora SKG toplo zahvalim g. in ge. Mejač, ki sta z velikim trudom in nesebično požrtvovalnostjo izdelala kostume za Miklavževanje. Obleke so zelo okusno in pedantno izdelane ter pomenijo pomemben prispevek k našim rekvizitom in skromni garderobi.

Izrazil bi rad tudi željo Odbora SKG rojakom in rojakinjam, da naj bi po svojih močeh prispevali k ustvaritvi našega kulturnega središča. Prepričan sem tudi, da se zavesti, ki jo vsakdo nosi globoko v sebi — namreč občutka, da pripada slovenskemu narodu, nikakor ne da zavreči in tudi ne pozabiti. Ko bomo potrebovali Vašo pomoč, oziroma ko bomo zbirali prispevke za naš provizorij, naj si vsakdo prikljiče v zavest, da je Slovenec in da bo ostal zvest slovenstvu. Ta misel naj nas vodi k ustvaritvi koščka domovine v daljni Avstraliji.

Marjan Hrib

Kanadska zdravica

Globoko so korenine v mnogih, ki so nekoč s srcem, mislijo in neutrudnim delom oživljali naše pestro društveno življenje, porojeno iz zdravih teženj spreminjati hladnost tujine v nanovo vzniklo toplo domačnost izgubljene domovine, ki je v vsej moči zažarela iz premnogih duš prvotnih slovenskih naseljencev v objemu temnih slutenj, da jih bo pogoltnilo neznano morje tujine. Kako čudovita je zavest, ki nas vsakodnevno utrjuje v prepričanju, da smo lahko ponosni na toliko predanih ljudi, raztresenih po zemeljski obli, ki nikdar, nikdar ne bodo morali zatajiti svojih bistev ter se bodo večno razdajali idejam, ki bodo ohranjale naš rod iz dobe v dobo do večnosti...

DOLŽAN NI SAMO, KAR VELEVA MU STAN,
KAR MORE, TO MOŽ JE STORITI DOLŽAN!

SIMON GREGORČIČ

Te dni sta se našemu Uredništvu oglasila še g. in ga. Šajnovič, ki sta pred kratkim zapustila neizpolnjivo vrzel v naših vrstah in odšla po novi življenski stezi - tja, kamor ju je že davno vleklo srce po nevidnih zakonih Usode, ki nam usmerja varno korake v širnem svetu ...

Njune vzpodbudne vrstice podarjamo našim bralcem s ponosom v vzpodbudo, da jabolko ne pade daleč od drevesa:

"Gotovo Vas bo to pismo presenetilo. Upava, da se naju še spominjate, četudi nisva več v vaši sredi.

V Toronto sva prispela 20. septembra. Potovanje je bilo res lepo in nepozabno. V tej kratki dobi najinega bivanja v novi deželi sva tudi že prejela dva zaporedna izvoda "Vestnika", ki nama bo vedno najbližje pri srcu. Srečna sva, da vsi naši skupni napor za ustvaritev naših ciljev niso bili zaman. Lepo je videti, kako še dalje neumorno razvijate kulturno-prosvetno dejavnost za obstoj slovenstva in vidno iz dneva v dan bolj napredujete. Čestitava Vam k lepo urejevanem "Vestniku", glasilu naših rojakov.

Le tako naprej, dragi rojaki, z upom in trdno voljo v srcu in naši cilji bodo lahko uresničljivi!

V s e z a n a š D O M — S R C E N A Š E M A T E R E !

Vsi skupaj z Vašimi prijatelji sprejmite iskrene pozdrave od Vaših sorojakov

Stanka in Jožice Šajnovič

Toronto, 7. december 1959.

XX

Pomemben jubilej

Že v oktoberski številki "Vestnika" smo se z nekaj bežnimi mislimi dotaknili nedavnih slavnosti ob priliki obhajanja stoletnice, odkar je škof Martin Slomšek premestil sedež lavantinske škofije iz Št. Andraža na K roškem v Maribor.

Ta pomemben jubilej ne sme iti mimo nas v pozabo, da se mu ne bi predhodno poklonili še z nekaj najznačilnejšimi mislimi.

Kadarkoli se spomnimo imena Anton Martin Slomšek, nehote pomislimo o njegovih velikih zaslugah za Cerkev in slovenski narod.

Dne 4. septembra 1849 je bil škof Slomšek slovesno ustoličen kot prvi mariborski škof. Kako je do tega prišlo in zakaj? Kot goreč rodoljub je gledal v bodočnost in zaslutil, kaj bo, ako bodo Slovenci severno od Drave še dalje pod oblastjo tujih nemških škofov. Ko je postal škof lavantinske škofije s sedežem (seveda je potekala politična meja med mariborskim in graškim okrožjem)

v Št. Andražu v Labodski dolini 1846., je takoj pričel misliti, kam in kako bi premestil sedež škofije, kajti "blizu Gradca ni bilo zdravo živeti". Škof Slomšek je vprašanje rešil takole: Najprej je z velikimi napori leta 1859 združil v eno slovensko škofijo štajerske Slovence iz škofij Gradec in Št. Andraž. Kasneje so se pridružile tej zvezi še mnoge druge škofije ob severni meji in onstran Mure. To je bil velik zgodovinski mejnik, kajti v primeru, da Slomšek ne bi prenesel sedeža škofije v Maribor, bi bile Slovenske Gorice za nas izgubljene narodnostno za vedno in prevladal bi nemški duh. Tako pa je iz Maribora po vsem Spodnještajerskem tekel vrecel verske vzgoje in slovenske narodnostne omike v edino pravilno narodnostno smer, ob kateri je nemški in protestantski šovinizem izgubil vso moč.

S hvaležnostjo se spominjamo Slomška ob tej veliki stoletnici z željo, da bi velika prizadevanja malega slovenskega naroda kmalu ustvarila lepše dni slovenske domovine, kot se to spodobi otrokom Slave.

Iz sveta znanosti in tehnike . . .

Pravijo, da preveč spanja škoduje. Človek namreč diha med spanjem počasneje in se zato ogljikov dvokis, ki ga sicer izdihavamo, kopiči v krvi in količina, ki se nabere v osmih ali desetih urah spanja, še ni nevarna, pač pa je nevarna količina, ki se nabere po šestnajstih urah spanja. Razlagajo tudi, da učinkuje ogljikov dvokis kot anestetik in je zato človek zaspan, če predolgo spi. Zato ni menda neutemeljen rek: *Bona ura — zlata ura!*

— V jasnem vremenu lahko opazujemo v našem ozračju vsak dan okoli 90 milijonov meteorjev. Zagledamo jih šele v višini 80 kilometrov nad Zemljo, ko se v zraku tako segrejejo, da zažarijo.

— 200.000 dolarjev bo stala nova atomska ura, ki jo izdelujejo v ZDA in ki jo nameravajo prihodnje leto izstreliti v večjem satelitu na pot okoli naše Zemlje. Trdijo, da je tako točna, da ne bo v tisočih letih zastala niti za sekundo.

— Rusi poročajo o rezultatih svojih meritev s Sputnikom 3. Po njihovem ne grozi raketnim letom nobena nevarnost zaradi meteoritov. Na površino 100 kvadratnih metrov pade v 14.000 urah letenja en sam meteorit, ki tehta desetinko grama.

— Doktorska disertacija na neki ameriški univerzi je imela naslov: O čem se zakonci najraje pogovarjajo? V njej so bili rezultati obsežne ankete, v kateri so zakonci razdelili nekako v tri kategorije. V prvi so zakonci v prvih letih zakona. Ti so odgovorili, da prednjačijo v pogovorih osebni občutki, seks, vsakdanost in načrti. V drugi skupini so zakonci z najmanj dvema otrokoma, ki se, dokler otroci ne odrastejo, pogovarjajo v glavnem o njihovi vzgoji in o družini, nato pa polagoma preidejo k socialnim problemom. Zadnji pa so zakonski veterani, ki so poročeni že več kot 25 let. Ti se spet več pogovarjajo kot druga skupina in le malo manj kot prva. Zanimajo jih predvsem znanci in družbena aktivnost.

Misli velikih mož

* Življenje ti bo dalo tisto, kar zahtevaš, če boš le dovolj dolgo in dovolj jasno zahteval. — E. Nesbit

* Sprememba je edini resnično vzgojni življenjski element. — Jeremias Gotthelf

* Modrost je vedeti, kaj boš storil prav zdajle, in ne, kaj boš storil na koncu. Herbert Hoover

* Pol ducata je besed, ki so dragocene kakor diamanti. Uporablaj jih često: prosim, hvala, ljubim te. Vpreži jih v vsakdanje delo. — Marjorie Woods

* Presojaj moškega bolj po vprašanjih, kot po odgovorih. — Voltaire

* "Vzemi!" več velja, kot če kdo pravi dvakrat: "Dal ti bom!" — Španski pregovor

* Malo je ljudi, ki bi razmišljali, vsi pa hočejo imeti prav. — A. Schopenhauer

* Udarce usode, ki prihajajo od zunaj in so slučajni, še nekako prenašamo, trpljenje, ki smo ga sami zakrivali, pa je trn, ki nas stalno zbada. — O. Wilde

* Resnost ne izključuje smeha; resni ljudi se lahko smejejo, komur pa manjka resnobe, se nima čemu smejeti. — Walter Goes

* Ko se žarek svetlobe dotakne tvojih vek, nikar več ne zaspi! Jutranje misli so prvorojenke. — Japonski pregovor

* Vse dobrine so sporne, šele izgubljene dobijo ceno. — Schilling

Nekaj drobnih šal

"Spet nekaj bolehat, draga dama. Dobro bi bilo, če bi se spet poročila."

"Moj mož se je strašno prehladil; sploh ne more stati na nogah."

"Oh, gospod doktor, ali je to ženitvena ponudba?"

"Ali se je že poskusil zdraviti s kuhanim žganjem?"

"Zdravnik predpiše zdravilo, toda sam ga ne vzame!"

"Seveda, saj prav zato ne more več stati na nogah!"

Anekdota

"Rajši imam zlega človeka kot bedastega," je rekel Dumas. "Zakaj zli človek v svoji zlobi tu in tam počiva, bedak pa se svoje bedastoče nikoli ne utruja."

DR. J. KOCE, G.P.O. BOX 670, PERTH, W.A.

Obrnite se z zaupanjem na nas:

- 1) AKO ŽELITE PRIPELJATI ZAROČENKO, SORODNIKA ALI PRIJATELJA IZ KATEREGAKOLI KRAJA SVETA V AVSTRALIJO. RAVNO TAKO, AKO SE ŽELITE IZSELITI IZ AVSTRALIJE.
- 2) AKO ŽELITE NAROČITI VOZNE KARTE ZA AVIONE ALI LADJE ZA POTOVANJE PO CELEM SVETU.
- 3) AKO ŽELITE DOBITI TOČNI IN PRAVILEN PREVOD VAŠIH SPRIČEVAL IN VSEH DOKUMENTOV SPLOH.
- 4) AKO ŽELITE DOBITI NASVET GLEDE VSEH VPRAŠANJ, KI SE TIČEJO VAS IN VAŠIH SORODNIKOV TUKAJ ALI V DOMOVINI (POLNOMOČJA, TESTAMENTI ITD.)
- 5) AKO ŽELITE DOBITI ODLIČEN SLOVENSKO-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVENSKI SLOVAR (BESEDNJAK).

Vsem svojim klientom, kakor tudi vsem rojakom širom Avstralije ž e l i m o :

Dr. J. KOCE, G.P.O. BOX 670, PERTH, W.A.

(Tel.: 28-2311)

Mr. R. Olip,
65 Moncur St.,
WOOLLAHRA, SYDNEY, N.S.W.
Tel.: FB 4806

[illegible]

* Spoštovani rojaki in prijatelji S. K. M. !

Slovenski Klub Melbourne
Vas vlyudno vabi na tradicio-
nalno plesno zabavo

„Silvestrovanje 1959“

u Prahan Town Hall, Praha, ki' bo
v četrtek 31. Dec. 1959 od 7.30 ure
do 2 ure zjutraj.

Vstopniški dar: 10-sillingov

- 12 -

za jedačo in pijačo preskrbljeno!

U.O. S.K.M.

Dva studenca

H S E N W A N !

Katja Špur

Kdo ste vi, Hsen Wan, in kdo sem jaz, ki vam pošiljam ta odgovor? Ali nisva dva bregova ob isti reki, ki ji je ime Hsi Men?

Stojim ob vaši senci, Prva gospa, in se vam spoštljivo klanjam. Vem, da mi ne boste odgovorili, pa vendar vas vprašam: ali morete ustaviti reko, da vam ne bi ušla iz rok? Ali jo morete prisiliti, da naj namaka samo en breg s svojimi vodami?

Držala sem v rokah obraz moža po imenu Hsi Men — mar je bil to obraz očeta vaših sinov, Hsen Wan? Bil je obraz, ki ni nikdar pripadal vam in ne bo nikoli pripadal drugemu kakor meni, kajti ujela sem ga bila zase iz reke časa.

Naj vas imenujem sestra, Hsen Wan! Kdo mi je po usodi sorodnejši od vas, Prva gospa?

Ali bi morala pregnati sončni žarek, ki mi je v sivem dnevu padel na roke? Tudi če bi mu bila umaknila roke, kam bi bil padel? Ali bi reka, ki bi jo bila odvrnila od sebe, našla vas, sestra, in vas napojila s svojimi vodami?

Vprašali ste me, kakšen je moj cilj, Prva gospa.

Ne, Hsen Wan, dom Ozarjene jeseni ni počivališče, iz katerega bi ne držala nobena pot dalje. Hsi Men je potujoči pevec in mnogo je še postaj na njegovi poti, preden se bo njegovo srce naveličalo pesmi, ki jo poje...

Vaše pismo, Prva gospa, je prišlo do mene v enajstem mesecu leta. Morali bi ga bili poslati pred enajstimi menjavami lune — takrat je bil Hsi Men sončni žarek na mojih rokah.

O, Hsi Wan, kako malo tistega, kar je bil Hsi Men v času vajinega skupnega življenja, ste mogli ujeti v svoje roke! Bil je reka, ki ste jo hoteli vso zajeti, a koliko njenih voda je med vašimi prsti odteklo drugam!

Zakaj ste hoteli biti drevo, ki more rasti samo ob deblu drugega drevesa? Gingkoko-vo drevo, ki stoji trdno in daje senco popotniku, ne joče, kadar se ta naveliča sence pa vstane in gre dalje. Tisti, ki ste si ga izbrali za oporo, ne trpi bremena na sebi, saj je sam ovijalka, potrebna opore. Mar ni preživel svojega življenja v senci žena, ki so mu stregle?

da Ko vas je vzel Hsi Men prvič v naročje kot največje odkritje v svojem življenju, je veljalo to odkritje ženski v vas. Vi pa ste verjeli, da vas jemlje zaradi vaše enkratnosti — zanj pa ste bili samo ena inačica ženske, in to mu je bilo premalo.

O, Prva gospa, ki pojite svoje sinove z lastno krvjo — ali jih ne pojite za življenje, ko si bodo prav tako kakor njihov oče izbirali žene in jih puščali za seboj — mejnike ob poti, po kateri bodo hodili? Jaz pa sem rodila hčere, da bodo Prve in Druge in Tretje gospe možem, kajti tak je red življenja in kdo ga more spremeniti?

Spoštljivo se vam klanjam, Prva gospa! Ničesar, kar je bilo vaše, nisem vzela. Napojile so me vode, ki so skozi prste vaših rok odtekale drugam.

Od istih voda pije zdaj njegova Tretja gospa. Ob njej se je dvignil Hsi Men kakor ovijalka ob gingkokovem drevesu in, ko se z njegovega vrha ozira navzdol, verjame, da stoji na lastnih trdnih nogah, in ne mara, da bi mu povedali resnico o njem...

Prinesli vam bodo moj odgovor, Prva gospa, kajti pošiljam vam ga, čeprav ste mi bili prepovedali, da bi vam odgovarjala. Sprejmite ga ali odklonite — bogovi so bili, dobri ali zli, kdo bi to vedel! — ki so od začetka določili najin prostor v Hsi Menovem življenju.

Če pa boste vendarle sprejeli moj odgovor, o Prva gospa, vedite, da stojim v spoštljivi razdalji od vas, priznavajoč vam vse prednosti Prve gospe! Druga gospa je kakor igriv oblak na nebu gospodarjevega življenja: pride in mine, ne da bi zapustil sled za seboj, razen morda v gospodarjevem nasmehu ali v blesku njegovih oči...

Govorila sem, o Prva gospa!

Č e n S i

Med razdobjem

Katera izmed sanj se ne izpolni, če jo dovolj hočeš?

Radijske postaje po vsem svetu so 13. septembra tega leta prekinjale oddaje in sporočale veliko novico:

"SEDMI ČLOVEKOV POSKUS ZA IZSTRELITEV RAKETE NA LUNO — JE USPEL!"

Zdaj, ko so se prva razburjenja podelila in so ta veliki dan z zlatimi črkami vpisali v kroniko vrhunskih doživetij na področju odkrivanja vesolja in njegovih tajn, bomo na podlagi najzanimivejših ugotovitev mnogih slavnih kemikov, biologov, fizikov, astronomov, astronautov in drugih znanstvenikov osvetlili ta zgodovinski trenutek, ko se je človek prvič dotaknil nebesnega telesa in dodal h zmagam nad Mount Everestom, severnim tečajem in Antarktiko na zemlji še to največjo zmago do sedaj.

V soboto, 12. septembra se je od tal odlepila velika štiristopenjska sovjetska raketa na 379.000 kilometrov dolgo pot proti luni. Kmalu je dosegla "drugo kozmično hitrost" 11,5 kilometrov na sekundo. Ob 15 uri istega dne je bila raketa že 78,5 tisoč kilometrov od zemlje. Takrat je letela le še zadnja, 1.511 kilogramov težka stopnja. Ob 21.30 uri po moskovskem času je raketa izpustila natrijev oblak. Fotografirali so ga nekateri observatoriji v Franciji in Angliji.

V nedeljo, 13. septembra je raketa drvela po komplicirani poti skozi kozmični prostor in 392 kilogramov njenih aparatov za proučevanje gravitacijskega polja zemlje in lune, za registracijo sevanja, kozmičnega prahu, meteoritov itd. je nenehno delovalo. Ob 12.00 uri (po moskovskem času) je raketa pričela oddajati radijske signale, ki jih je lovil že ves svet. Ujeli so jih tudi nekateri radioamaterji. Ob 22.00 je v raketi "spregovorila druga, močnejša radijska postaja." Iz Sovjetske zveze in drugod jo je spremljalo nešteto opazovališč. Njen sterilizirani trup (da ne bi prenesla na lunino površje mikroorganizmov in tako kakor koli spremenila tamkajšnje "dosedanje stanje") se je bližal krogu s središčem, ki se je ujemal s središčem lunine vidne ploskve, in polmerom, ki meri četrtno luninega polmera. To je bil zamišljeni cilj. Do lune je bilo še 45.000 kilometrov, sedem osmin poti pa je že bilo za njo.

V nedeljo, ura 21, 2 minuti, 24 sekund (po Greenwichu) in ponedeljek 00, 2 minuti in 24 sekund (po moskovskem času) je oddajnik v raketi prenehal delovati in oddajati. To je pomenilo, da se je raketa s hitrostjo 3,3 kilometra na sekundo zarila v "Mirovno morje", temno liso na lunini površini. Teleskopi tega niso videli zaradi prevelike razdalje. Iz razbitega trupla sta izpadla sovjetska zastava in grb z napisom "ZSSR, septembra 1959".

Armada znanstvenikov se je takoj zagrizeno vrgla v svoje delo in nešteto bo še neprečutih noči in strmenja v velika ogledala pod teleskopi, laboratoriji bodo tiho drhteli pod napetostjo, fizično in duhovno, dokler ne bo prišel čas, ko bodo pričeli spreminjati rakete, ki jim zdaj služijo kot orodje za druge cilje, v enega in med ciljev, ki jih bo treba dosegati z drugačnimi orodji; z razumevanjem, sodelovanjem, skupnim naporom. Združitev žrtev in prizadevanj, ki jih vlagata obe strani v vesoljske namene, ne bi dala samo aritmetične vsote rezultatov, temveč mnogo večje upanja po hitrejši uresničitvi luninih in "dvomljivih zemeljskih" vprašanj.

Zanimive so izjave, ki so jih v dneh, ko so sovjetske rakete zadele in obkrožile Luno, tega tihega spremljevalca naše Zemlje, podali poznani znanstveniki in objavile vse vidnejše časopisne agencije. Nekaj najzanimivejših danes tudi objavljamo:

Dr. Hugh Dryden, direktor ameriške komisije za aeronavtiko:

"Američani bodo lahko zadeli Mesec šele čez kaki dve leti. Naši izstrelki imajo skoraj popoln komandni sistem, vendar je treba izpopolniti naprave za vžig posameznih raketnih stopenj, da bi jim dali potisno moč, ki jim na startu navadno primanjkuje."

Znani zahodnonemški strokovnjak in utemeljitelj načel raketnega leta Herman Oberth po vrnitvi iz ZDA:

"ZDA bodo kmalu prehiteli Sovjetsko zvezo pri medplanetarnih poletih. Vprašanje poti v vesoljstvo za človeka bo rešeno čez dve do tri leta. Takrat bo Mesec že oskrboval Zemljo s surovinami. Čez dvajset do trideset let pa bomo postavili na umetne satelite velikanska sončna ogledala, s katerimi bodo ljudje po mili volji spreminjali noč v dan in obratno ter s televizijo nadzirali sleherni kotiček na Zemlji."

(Dalje str. 15)

Čas preloma ... (s str. 14)

PEUPLE, belgijski časopis: "To je izreden dogodek v zgodovini človeštva. Sovjetska raketa, ki je prispela na Mesec, je postavila most med zemljo in drugimi svetovi. Pomen tega podviga, ki so ga opravili v izjemno težkih okoliščinah, presega vse predhodne. Gotovo je! Rusi so prvi izkrčili pot na Mesec!"

MAINICHI SHIMBUN, japonski časopis: "Ta sovjetski uspeh bo zavzel posebno mesto v zgodovini človeštva. To ni slučaj ne rezultat srečnih okoliščin, to je rezultat skrbnega znanstvenega dela, saj je raketa prispela na mesec natanko tako, kot so Rusi planirali... Upamo, da bo zavest o obstoju takšnih novih smrtno nevarnih aparatov pripeljala do ponovnega proučevanja razorožitve."

STAR, londonski polliberalni večernik: "Britanski zunanji minister Lloyd je izrekel eno najbolj monumentalno neumnih pripomb v zgodovini ... Upamo, da se minister v New Yorku zdaj že grize v ustnice zaradi izjave, da "meni, da ni kdove koliko ljudi, ki se zanimajo za sovjetsko raketo na mesecu." So zato znanstveniki po vsem svetu čakali nestrpno, kaj se bo zgodilo? Ali se zato sleherni človek na našem planetu počuti nekoliko večjega?..."

Sovjeti so k temu uspehu kmalu dodali še enega, ki pomeni nov korak v pripravah na vesoljski polet človeka.

Četrtega oktobra, natanko dve leti po izstrelitvi prvega umetnega satelita na eliptično pot okrog Zemlje, je večstopenjska sovjetska raketa pognala 435 kilogramov koristnega tovora vesoljske postaje na pot, ki naj bi šla okrog Lune, potem pa zahajala v veliki elipsi spet okrog Zemlje. Potisna sila, ki je bila potrebna za to delo, je bila desetkrat večja kot tista, ki je pognala na pot prvi sputnik.

In ugotovitve tega podviga?

Astronom GNJEVIŠEV: "Trdno sem prepričan, da bo kmalu prišlo do poletov tudi na druga nebesna telesa v sončnem sistemu, na primer na Mars in Venero."

Astrobotanik TIHOV: "Zdaj bo mogoče dognati, ali je na Mesecu življenje. Domnevamo, da je na nekaterih področjih, posebno na robovih površine, ki je vidna z Zemlje, življenje v svojih nižjih razvojnih oblikah. Ni več daleč čas, ko bomo zgradili medplanetarni laboratorij, ga poslali v bližino Marsa in ugotovili, ali je na njem življenje."

Geograf PAVLOVSKI: "Sovjetski znanstveniki bodo kmalu dobili vzorce mineralov z mesečeve površine."

Francoški astronaut ANANOFF: "Izstrelitev rakete okrog lune je neprimerno bolj težavna, kakor izstrelitev rakete, ki je padla na Luno. Nisem pričakoval, da bo do tega prišlo tako kmalu. To je izreden dogodek."

Izstrelitev te rakete sodi po sovjetskem sporočilu v okvir priprav za polet človeka v vesoljski prostor. Raketa je dosegla med poletom hitrost, ki je večja kot 11,7 kilometra na sekundo. Zadnja stopnja rakete nosi v sebi medplanetarno postajo in radijske oddajnike. Postaja tehta 278,5 kilograma. Opremljena je s sončnimi baterijami, ki ji bodo omogočile oddajanje podatkov za zelo dolgo dobo.

Sovjetska zveza je prepričana, da bodo ljudje, ki se bodo prvi izkrcali na kakem drugem nebesnem telesu, njeni državljani. Tako menijo tudi drugod. Londonski Daily Herald je takole zapisal o mnenjih drugod po svetu: "Občudovanje z določeno porcijo zavistih"

Lunik III, kakor so Sovjeti imenovali to avtomatsko medplanetarno postajo, je v vsem uspel -- obkrožil je Luno, slikal nam nevidno polovico in slike posredoval na Zemljo, ki se ji je približal na 47500 kilometrov 18. oktobra, potem ko je zaključil svoj prvi krog.

Sedaj nam je že popolnoma jasno, da bomo kmalu dobili odgovore na vprašanja, ki so že dolgo mučila človeštvo, na kar nas že vodijo ugotovitve ruskih fizikov in astronomov, ki so jih v zadnjem času objavile znane sovjetske publikacije:

Meteor, ki je 30. junija 1908 treščil v sibirsko tajgo, ni bil meteor, marveč -- kot so v zadnjem času že večkrat ugibali -- atomska eksplozija nezemeljskega izvora. -- Obe mali luni, ki krožita okoli Marsa, sta najbrž umetna satelita, produkt marsovske civilizacije, preden je ta planet izgubil svoje ozračje. -- V vesolju je neka do danes neznana sila, ki uravnava čas in povzroča, da so vrteča telesa -- Zemlja, Jupiter in Saturn -- v preseku srčasta.

Torej zares dovolj snovi za živahno zanimanje v znanstvenih krogih, o čemer bomo drugič več poročali.

Med razdobjem

Katera izmed sanj
se ne izpolni, če
jo dovolj hočeš?

Radijske postaje po vsem svetu so 13. septembra tega leta prekinjale oddaje in sporočale veliko novico:

"SEDMI ČLOVEKOV POSKUS ZA IZSTRELITEV RAKETE NA LUNO — JE USPEL!"

Zdaj, ko so se prva razburjenja podelila in so ta veliki dan z zlatimi črkami vpi-sali v kroniko vrhunskih doživetij na področju odkrivanja vesolja in njegovih tajn, bomo na podlagi najzanimivejših ugotovitev mnogih slavnih kemikov, biologov, fizi-kov, astronomov, astronautov in drugih znanstvenikov osvetlili ta zgodovinski tre-nutek, ko se je človek prvič dotaknil nebesnega telesa in dodal h zmagam nad Mount Everestom, severnim točajem in Antarktiko na zemlji še to največjo zmago do sedaj.

V soboto, 12. septembra se je od tal odlepila velika štiristopenjska sovjetska ra-keta na 379.000 kilometrov dolgo pot proti luni. Kmalu je dosegla "drugo kozmično hitrost" 11,5 kilometrov na sekundo. Ob 15 uri istega dne je bila raketa že 78,5 tisoc kilometrov od zemlje. Takrat je letela le še zadnja, 1.511 kilogramov težka stopnja. Ob 21.30 uri po moskovskem času je raketa izpustila natrijev oblak. Foto-grafirali so ga nekateri observatoriji v Franciji in Angliji.

V nedeljo, 13. septembra je raketa drvela po komplicirani poti skozi kozmični pro-stor in 392 kilogramov njenih aparatov za proučevanje gravitacijskega polja zemlje in lune, za registracijo sevanja, kozmičnega prahu, meteoritov itd. je nenehno de-lovalo. Ob 12.00 uri (po moskovskem času) je raketa pričela oddajati radijske s-nale, ki jih je lovil že ves svet. Ujeli so jih tudi nekateri radioamaterji. Ob 22.00 je v raketi "spregovorila druga, močnejša radijska postaja." Iz Sovjetske zveze in drugod jo je spremljalo nešteto opazovališč. Njen sterilizirani trup (da ne bi prenesla na lunino površje mikroorganizmov in tako kakor koli spremenila tam-kajšnje "dosedanje stanje") se je bližal krogu s središčem, ki se je ujema s sre-diščem lunine vidne ploskve, in polmerom, ki meri četrtno luninega polmera. To je bil zamišljeni cilj. Do lune je bilo še 45.000 kilometrov, sedem osmin poti pa je že bilo za njo.

V nedeljo, ura 21, 2 minuti, 24 sekund (po Greenwichu) in ponedeljek 00, 2 minuti in 24 sekund (po moskovskem času) je oddajnik v raketi prenehal delovati in odda-jati. To je pomenilo, da se je raketa s hitrostjo 3,3 kilometra na sekundo zarila v "Mirovno morje", temno liso na lunini površini. Teleskopi tega niso videli zara-di prevelike razdalje. Iz razbitega trupla sta izpadla sovjetska zastava in grb z napisom "ZSSR, septembra 1959".

Armada znanstvenikov se je takoj zagrizeno vrgla v svoje delo in nešteto bo še ne-precutih noči in strmenja v velika ogledala pod teleskopi, laboratoriji bodo tiho drhteli pod napetostjo, fizično in duhovno, dokler ne bo prišel čas, ko bodo priče-li spreminjati rakete, ki jim zdaj služijo kot orodje za druge cilje, v enega i-med ciljev, ki jih bo treba dosegati z drugačnimi orodji; z razumevanjem, sodelo-vanjem, skupnim naporom. Združitev žrtev in prizadevanj, ki jih vlagata obe stra-ni v vesoljske namene, ne bi dala samo aritmetične vsote rezultatov, temveč mnogo večje upanja po hitrejši uresničitvi luninih in "dvomljivih zemeljskih" vprašanj.

Zanimive so izjave, ki so jih v dneh, ko so sovjetske rakete zadele in obkrožile Luno, tega tihega spremljevalca naše Zemlje, podali poznani znanstveniki in obja-vile vse vidnejše časopisne agencije. Nekaj najznačilnejših danes tudi objavljamo:

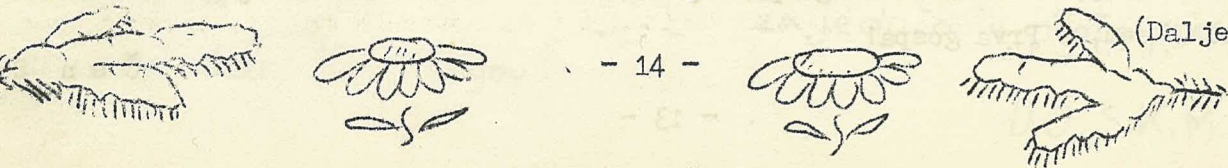
Dr. Hugh Dryden, direktor ameriške komisije za aeronavtiko:

"Američani bodo lahko zadeli Mesec šele čez kaki dve leti. Naši izstrelki imajo skoraj popoln komandni sistem, vendar je treba izpopolniti naprave za vžig posamez-nih raketnih stopenj, da bi jim dali potisno moč, ki jim na startu navadno primanj-kuje."

Znani zahodnonemški strokovnjak in utemeljitelj načel raketnega leta Herman Oberth po vrnitvi iz ZDA:

"ZDA bodo kmalu prehiteli Sovjetsko zvezo pri medplanetarnih poletih. Vprašanje po-ti v vesoljstvo za človeka bo rešeno čez dve do tri leta. Takrat bo Mesec že oskr-boval Zemljo s surovinami. Čez dvajset do trideset let pa bomo postavili na umetne satelite velikanska sončna ogledala, s katerimi bodo ljudje po mili volji spremin-jali noč v dan in obratno ter s televizijo nadzirali sleherni kotiček na Zemlji."

(Dalje str. 15)

Čas preloma ... (s str. 14)

PEUPLE, belgijski časopis: "To je izreden dogodek v zgodovini človeštva. Sovjetska raketa, ki je prispela na Mesec, je postavila most med zemljo in drugimi svetovi. Pomen tega podviga, ki so ga opravili v izjemno težkih okoliščinah, presega vse predhodne. Gotovo je! Rusi so prvi izkrcili pot na Mesec!"

MAINICHI SHIMBUN, japonski časopis: "Ta sovjetski uspeh bo zavzel posebno mesto v zgodovini človeštva. To ni slučaj ne rezultat srečnih okoliščin, to je rezultat skrbnega znanstvenega dela, saj je raketa prispela na mesec natanko tako, kot so Rusi planirali... Upamo, da bo zavest o obstoju takšnih novih smrtno nevarnih aparatov pripeljala do ponovnega proučevanja razorožitve."

STAR, londonski polliberalni večernik: "Britanski zunanji minister Lloyd je izrekel eno najbolj monumentalno neumnih pripomb v zgodovini ... Upamo, da se minister v New Yorku zdaj že grize v ustnice zaradi izjave, da 'meni, da ni kdove koliko ljudi, ki se zanimajo za sovjetsko raketo na mesecu.' So zato znanstveniki po vsem svetu čakali nestrpno, kaj se bo zgodilo? Ali se zato slaherni človek na našem planetu počuti nekoliko večjega?..."

Sovjeti so k temu uspehu kmalu dodali še enega, ki pomeni nov korak v pripravah na vesoljski polet človeka.

Četrtega oktobra, natanko dve leti po izstrelitvi prvega umetnega satelita na eliptično pot okrog Zemlje, je večstopenjska sovjetska raketa pognala 435 kilogramov koristnega tovora vesoljske postaje na pot, ki naj bi šla okrog Lune, potem pa zanihala v veliki elipsi spet okrog Zemlje. Potisna sila, ki je bila potrebna za to delo, je bila desetkrat večja kot tista, ki je pognala na pot prvi sputnik.

In ugotovitve tega podviga?

Astronom GNJEVIŠEV: "Trdno sem prepričan, da bo kmalu prišlo do poletov tudi na druga nebesna telesa v sončnem sistemu, na primer na Mars in Venero."

Astrobotanik TIHOV: "Zdaj bo mogoče dognati, ali je na Mesecu življenje. Domnevamo, da je na nekaterih področjih, posebno na robovih površine, ki je vidna z Zemlje, življenje v svojih nižjih razvojnih oblikah. Ni več daleč čas, ko bomo zgradili medplanetarni laboratorij, ga poslali v bližino Marsa in ugotovili, ali je na njem življenje."

Geograf PAVLOVSKI: "Sovjetski znanstveniki bodo kmalu dobili vzorce mineralov z mesečeve površine."

Francoski astronaut ANANOFF: "Izstrelitev rakete okrog lune je neprimerno bolj težavna, kakor izstrelitev rakete, ki je padla na Luno. Nisem pričakoval, da bo do tega prišlo tako kmalu. To je izreden dogodek."

Izstrelitev te rakete sodi po sovjetskem sporočilu v okvir priprav za polet človeka v vesoljski prostor. Raketa je dosegla med poletom hitrost, ki je večja kot 11,7 kilometra na sekundo. Zadnja stopnja rakete nosi v sebi medplanetarno postajo in radijske oddajnike. Postaja tehta 278,5 kilograma. Opremljena je s sončnimi baterijami, ki ji bodo omogočile oddajanje podatkov za zelo dolgo dobo.

Sovjetska zveza je prepričana, da bodo ljudje, ki se bodo prvi izkrcali na kakem drugem nebesnem telesu, njeni državljani. Tako menijo tudi drugod. Londonski Daily Herald je takole zapisal o mnenjih drugod po svetu: "Občudovanje z določeno porcijo zavistij."

Lunik III, kakor so Sovjeti imenovali to avtomatsko medplanetarno postajo, je v vsem uspel — obkrožil je Luno, slikal nam nevidno polovico in slike posredoval na Zemljo, ki se ji je približal na 47500 kilometrov 18. oktobra, potem ko je zaključil svoj prvi krog.

Sedaj nam je že popolnoma jasno, da bomo kmalu dobili odgovore na vprašanja, ki so že dolgo mučila človeštvo, na kar nas že vodijo ugotovitve ruskih fizikov in astronomov, ki so jih v zadnjem času objavile znane sovjetske publikacije:

Meteor, ki je 30. junija 1908 treščil v sibirsko tajgo, ni bil meteor, marveč — kot so v zadnjem času že večkrat ugibali — atomska eksplozija nezemeljskega izvora. — Obe mali luni, ki krožita okoli Marsa, sta najbrž umetna satelita, produkt marsovske civilizacije, preden je ta planet izgubil svoje ozračje. — V vesolju je neka do danes neznana sila, ki uravnava čas in povzroča, da so vrteča telesa — Zemlja, Jupiter in Saturn — v preseku srčasta.

Torej zares dovolj snovi za živahno zanimanje v znanstvenih krogih, o čemer bomo drugič več poročali.

Svoji k svojim

Slovenska Tiskarna

SLOVENCİ POZOR!

Ali že veste, da je v Melbourne odprta Slovenska Tiskarna, kjer po naju-
dnejših cenah izdelujemo vsakovrstna
tiskarska dela: tiskanje računov, vsa-
kovrstnih blokov, naslove tiskov na o-
vitkih in pismih; vsakovrstne vizitke,
poročna oznanila, itd., itd.

Telefon:

FW 6138

13 Weigall St., EAST BRUNSWICK

KROJAŠKI SALON

A. Matulaj

64 Spencley St., CLIFTON HILL

Izdelujemo vse vrste oblek in plaščev
po zadnji modi. Mnoga priznanja ob ze-
lo zmernih cenah odlikujejo naše delo.
Priporočamo se tudi za izdelavo raznih
svečanih oblek (tudi poročnih). Nudimo
Vam tudi pestro izbiro perila in obut-
ve.

Telefon: JW 6378

LECTAR

Ferdo Galekovič

Prava domača lectova srca vseh veli-
kosti (po želji tudi z Vašo fotogra-
fijo v sredini) in vso ostalo pisano
robo, ki ste jo doma videli na stoj-
nicah ob proščenju, dobite v veliki
izbiri pri nas. V kratkem bom začel
izdelovati tudi okrašene sveče vseh
velikosti.

60 Spencley St., Clifton Hill

Telefon: 487415

John Hojnik

Continental SMALL GOODS

213 St. Georges Rd., FITZROY
Telefonirajte na JW 6656

Nudimo Vam hrenovke, salame, šunkari-
ce, kuhano gnjat, kranjske klobase in
specialitete kot: Strassburger, galic,
leberwurst itd.

Nudili vam bomo samo najboljše!

SLOVENCİ V GEELONGU — POZOR!

Franc Kuhar

Obveščam vse rojake v Geelongu, da
sem odprl krojaško delavnico, kjer iz-
delujemo vsakovrstne moške obleke,
plašče, ženske kostume in plašče po
meri in evropski izdelavi po znižanih
cenah. Delam iz svojega in iz Evrope
dobljenega materiala.

SE TOPLO PRIPOROČAM!

CENTRAL MARKET, RYRIE ST., GEELONG

CONTINENTAL CAKE SHOP

Slaščičarna

Vam nudi vse vrste peciva in slaščic
po res našem domačem okusu, kakor tu-
di specialitete za poroke, godove in
krste.

Obiščite nas ali pa naročite telefonič-
no na BJ 5355. Naš naslov: 364 Chapel
St., SOUTH YARRA.

Božična in novoletna voščila

Družina HARTMAN iz Pascoe Vale želi
vsem prijateljem in znancem, mali Ma-
xi pa še posebno svojemu botru in bot-
rici v Kanadi srečne in vesele božične
praznike in uspešno Novo leto 1960.

Vesele božične praznike in srečno No-
vo leto žele vsem znancem po širni
Avstraliji ter sorodnikom v Ameriki
Jožica, Slavko, France in Jože JANEŽIČ

Veliko blagoslova za božič ter
božjega varstva za Novo leto Vam želita
iz dalnjega kraja Vaša znanca
Jožica in Stanko Šajnovič.

Družina Čar želi vsem prijateljem in
znancem, ki čitajo naš prelepi "Vest-
nik" blagoslovljene božične praznike
in mnogo uspehov v Novem letu

Alois ZAKRAJŠEK in Jože NOVAK želita
prijateljem in prijateljicam ter vsem
poznanim širom Avstralije in v domovi-
ni blagoslovljene Božične praznike in
uspehov polno Novo leto 1960.

Vsem rojakom in rojakinjam v Avstrali-
ji in domovini želi prijetne božič-
ne praznike in mnogo uspehov v Novem
letu 1960 s posebno željo za uspešnej-
sodelovanjem Stane ZUPAN.

Slovenski klubi in društva v Geelongu, Adelaide in Brisbane žele vsem svojim čla-
nom kakor tudi ostalim rojakom, posebno še bratskemu klubu v Melbourne mirne Bo-
žične praznike in uspešno Novo leto z željo, da bi naše skupno delo obrodilo še
večje sadove kot dosedaj.